

SAVONIA

ammattikorkeakoulu

OPINNÄYTETYÖ - AMMATTIKORKEAKOULUTUTKINTO
KULTTUURIALA

HEVIN JÄLJILLÄ

Mistä elementeistä muodostuu metallimusiikin raskaus?

TEKIJÄ Tuomas Jaakola

Koulutusala Kulttuuriala	
Tutkinto-ohjelma Musiikkipedagogin tutkinto-ohjelma	
Työn tekijä(t) Tuomas Jaakola	
Työn nimi Hevin jäljillä - Mistä elementeistä muodostuu metallimusiikin raskaus?	
Päiväys 23.5.2024	Sivumäärä/Liitteet 31
Toimeksiantaja/Yhteistyökumppani(t) Savonia AMK	
Tiivistelmä <p>Opinnäytetyössä tutkittiin raskautta musiikillisena ilmiönä metallimusiikissa. Tarkoituksena oli määritellä raskaus metallimusiikissa mahdollisimman yksinkertaisin termein, ja tarjota erittely musiikillisista elementeistä, jotka koetaan raskautena.</p> <p>Opinnäytetyö koostui konsertista, jota varten sovitettiin tunnettuja kappaleita metallimusiikin eri tyyllilajeihin. Nämä sovitukset hyödynsivät monia metallimusiikille yleisiä instrumentaatioita, harmonisia ja rytmisiä tekniikoita demonstroidakseen metallimusiikin keskeisimpiä ilmiöitä. Sovitettavaksi valittiin tunnettuja kappaleita. Erot sovitusten ja alkuperäisten kappaleiden välillä havainnollistivat metallimusiikin ja muun populaarimusiikin eroja. Työhön kuuluu myös kirjallinen osa, jossa paneudutaan metallimusiikin historiaan. Työssä myös tutkitaan useita musiikillisiä ilmiöitä, joista koostuu metallimusiikin tyypillinen soundi. Kirjallinen osa käsittelee myös lyhyesti metallimusiikin raskautta kulttuurillisena ilmiönä.</p> <p>Opinnäytetyössä selvisi, että särökitara, voimasoinnut, ja monet dissonoivat harmoniset elementit ovat raskauden tärkeimpiä ilmiöitä. Lisäksi kaikkiin näihin elementteihin liittyy ilmiö, jota ei voi kirjoittaa nuoteiksi, esteettinen melu. Raskauteen liittyy myös aineeton osa-alue, kulttuurillinen kanta, joka on vaikuttanut siihen, miten raskaus koetaan. Nämä tulokset ovat hyödyksi niille, jotka pyrkivät ymmärtämään metallimusiikkia paremmin. Mahdollista jatkotutkimusta voisi tehdä esteettisestä melusta, jonka vaikutusta raskauteen olisi hyvä tutkia enemmän.</p>	
Avainsanat melu, metallimusiikki, raskaus, sovittaminen	

Field of Study Culture	
Degree Programme Degree Programme in Music Pedagogy	
Author(s) Tuomas Jaakola	
Title of Thesis On the trail of Heavy - What elements form the heaviness in metal music?	
Date 23.5.2024	Pages/Appendices 31
Client Organisation /Partners Savonia AMK	
<p>Abstract</p> <p>In this thesis, the concept of heaviness in metal music was studied. The goal was to define heaviness in metal music in as simple terms as possible, and to provide a dissection of the musical elements which contribute to heaviness.</p> <p>This thesis was made up of a concert, for which popular songs were arranged in the various subgenres of metal music. These arrangements utilized many common instrumental, harmonic and rhythmic compositional techniques of metal music to demonstrate the many central concepts of the genre. Popular songs were chosen to highlight the differences and similarities between the arrangements and the originals. There is also a short study into the history of metal music and into the musical elements which contribute to the sound of metal music as a whole and are commonly described as heavy, as well as a short look into heaviness as a cultural concept.</p> <p>The thesis found that distorted electric guitars, power chords, rhythmic accuracy, and several dissonant harmonic structures are the most important components of heaviness. There is also an intangible element to heaviness, an aesthetic noise that all the other components contribute to. There is also a cultural aspect to heaviness that has changed how we view heaviness over the decades. These results are useful for someone looking to understand metal music better. Potential future studies could be further studies into this aesthetic noise, as I only scratched the surface here.</p>	
<p>Keywords arrangement, heaviness, metal music, noise</p>	

SISÄLTÖ

1	JOHDANTO	5
2	METALLIMUSIIKIN LYHYT HISTORIA	6
2.1	Heavy metal	6
2.2	NWOBHM	7
2.3	Thrash Metal	8
2.4	Power Metal	9
2.5	Black Metal.....	10
2.6	Nu Metal	11
2.7	Metalcore	11
3	RASKAUS METALLIMUSIIKISSA – MITÄ SE ON.....	13
3.1	Raskaus musiikillisena ilmiönä.....	13
3.1.1	Esteettinen melu	13
3.1.2	Särökitara	13
3.1.3	Voimasointu	14
3.1.4	Harmonia	14
3.1.5	Rummut.....	16
3.1.6	Breakdown.....	18
3.2	Raskaus kulttuurillisena konseptina	20
4	SOVITUKSET.....	22
4.1	Uptown Funk	22
4.2	Hotel California	23
4.3	Hei Rakas.....	24
4.4	Oo Vielä Sekunnin Mun	25
4.5	Red.....	26
4.6	Love The Way You Lie.....	27
4.7	Physical.....	28
5	TULOKSET	29
6	LÄHTEET	30

1 JOHDANTO

Olen ollut metallimusiikin ystävä jo esiteinistä lähtien, ja metallimusiikin ystävät eivät saa tarpeekseensa raskaudesta. Metallimusiikista keskusteltaessa sanaa "raskaus" käytetään positiivisessa mielessä. "Tämä on raskasta" on suuri kehu, ja eri artisteista ja bändeistä keskusteltaessa niitä saatetaan arvottaa, esimerkiksi sanomalla "tämä on raskaampaa kuin tuo", lähes aina implikoiden että se raskaampi näistä on se parempi. Termien kuten "hevi" ja "hevimetalli" kautta raskautta käytetään arkikielessä usein synonyymina koko metallimusiikin kirjolle. Tästä huolimatta raskaudelle ei löydy yksiselitteistä määritelmää, ja aiheesta kysyttäessä saa kymmeneltä hevidiggarilta kysyessä 11 eri vastausta. Tavoitteenani oli lähteä tutkimaan raskautta musiikillisena ilmiönä, ja koittaa määrittellä se mahdollisimman yksinkertaisin termein.

Tässä taiteellisessa työssä sovitin tunnettuja kappaleita eri metallimusiikin tyyllilajeihin käyttäen kukin tyyllilajin tyypillistä instrumentaatiota, sekä niille tavallisia harmoniallisia ja rytmisiä elementtejä. Valitsin sovitettavaksi tunnettuja pop- ja rockmusiikin kappaleita, sillä näin erot raskaan ja ei-raskaan musiikin välillä havainnollistuivat paremmin. Työhön liittyy myös kirjallinen osa, jossa avaen sovitusteni osalta relevanttien metallimusiikin tyyllilajien historiaa, ja tutkin metallimusiikin tyypillisimpiä ja keskeisimpiä musiikillisia elementtejä. Paneudun myös hieman metallimusiikin aineettomaan osa-alueeseen, sen kulttuurilliseen kontekstiin.

Raskaus on, kuten muutkin musiikilliset ilmiöt, määrittelemätön käsite. Tällaisista abstrakteista konsepteista puhuttaessa tulee usein nojattua vertauskuviin ja synonyymeihin, joita kukin tulkitsee omalla tavallaan, ja näin merkitys voi kadota matkan varrella. Tästä syystä koin tarpeelliseksi koittaa selittää sen mahdollisimman yksiselitteisesti. Toivoisin että nämä yksinkertaiset selitykset antavat työkaluja ymmärtää metallimusiikkia paremmin, ja saada vinkkejä sen opettamiseen instrumentista huolimatta, tai sovituspuna, jos kaipaa sovitukseensa hieman metallisärmää.

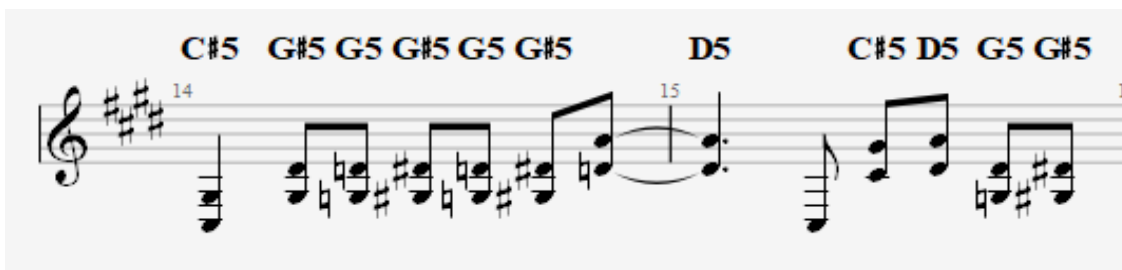
2 METALLIMUSIIKIN LYHYT HISTORIA

2.1 Heavy metal

Metallimusiikki on rock-musiikin alagenre, joka erkani omaksi tyylikseen 60- ja 70-lukujen vaihteessa. 70-luvun alussa se ei ollut tarkasti määritelty genre, ja sen alle luettiin monia artisteja ja bändejä, joita ei nykyään pidetä metallimusiikkina (12tone 2023). Led Zeppelin, Deep Purple ja Black Sabbath olivat ensimmäisiä artisteja, jotka edustivat tätä uutta tyyliä. Tämä kolmikko tunnettiin aikanaan "heavy metallin epäpyhänä kolminaisuutena" (Scmp 2018), mutta nykyisin näistä vain Black Sabbathia pidetään aitona metalliyhtyeenä. Heavy metal-tyylinen musiikki oli jo olemassa ennen näitä kolmea, ja sen tarkasta syntyhetkestä on erimielisyyksiä. Yksi yleisesti esitetty argumentti metallin syntymähetkeksi on The Beatlesin kappale Helter Skelter vuodelta 1968, joka säröisellä kitarrariffillaan ja junnaavalla kompillaan sisältää tiettyjä elementtejä, jotka myöhemmin muodostuivat metallimusiikin tavaramerkeiksi. Vaikka tämän Beatles- esimerkin lailla metallimusiikin syntyhetkeä on koitettu asettaa aina varhaisempaan ajankohtaan, vuotta 1970 myöhemmäksi sitä ei voi laittaa. Tuon vuoden helmikuussa Black Sabbath julkaisi ensimmäisen levynsä. Black Sabbathin musiikkiissa kuului muun tuon ajan rockmusiikin lailla vahvasti bluesin vaikutus, mutta aikojen saatossa on muodostunut yleisesti hyväksytty käsitys siitä, että Black Sabbath on ensimmäinen oikea metalliyhtye, kun taas Deep Purple, Led Zeppelin, tai muutkaan sen ajan heavy metalliksi kutsutut yhtyeet eivät ole.

NUOTTIESIMERKKI 1. Black Sabbath: Children Of The Grave (Osbourne, Iommi, Butler & Ward 1971). Black Sabbathin kappaleen Children Of The Graven riffissä on b6 aste suuressa osassa. Kenties tämän kaltaiset pienen pienet erot bluesiin ovat ajan tuoman kontekstin valossa luoneet Black Sabbathille maineen ensimmäisestä metalliyhtyeestä.

NUOTTIESIMERKKI 2. Black Sabbath: Cornucopia (Osbourne, Iommi, Butler & Ward 1972). Myös b2 aste, tässä tapauksessa D, on muodostunut yhdeksi metallimusiikin harmonian tukipilareista. Riffi painottaa myös erittäin vahvasti tritonusta. Sen lisäksi, että toonikan C# ja heikoille 8-osille osuvan G:n väliin jää tritonus, myös 5 asteen G# ja b2 asteen D muodostavat toisen tritonuksen.

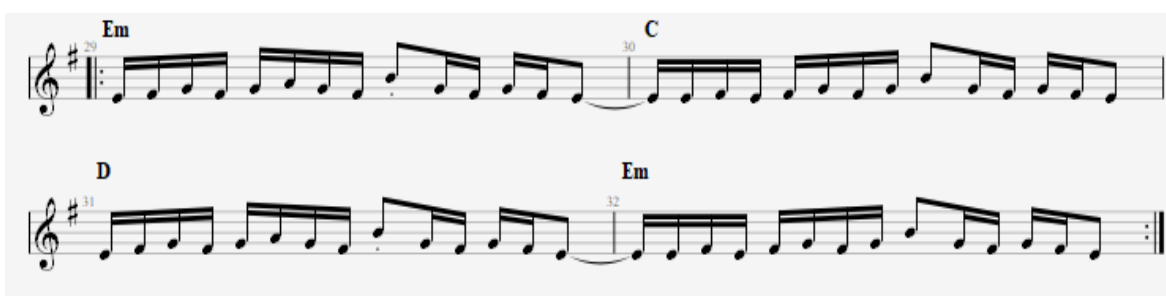
NUOTTIESIMERKKI 3. Black Sabbath: Sabbath Bloody Sabbath (Osbourne, Iommi, Butler & Ward 1974) Black Sabbathin musiikissa on kuultavissa monia elementtejä, joista on tullut ajan myötä suorastaan metallimusiikin kliseitä. Tässä esimerkissä se on kolmannessa tahdissa tapahtuva bVI-bVII-i liike. Jälleen kerran b6 asteen sisällyttäminen viittaa enemmän luonnolliseen molliin kuin bluesiin.

2.2 NWOBHM

70-luvun puolella välissä Lontoossa perustettiin useita hevibändejä, joilla ei ollut oikein muuta yhteistä kuin että he soittivat raskaampaa musiikkia kuin punk, joka oli siihen aikaan syrjäyttänyt raskaan rockin parrasvaloista. Tämä pieni, mutta historiallisesti merkittävä yhteisö sai lehdistössä nimekseen kirjainherviön NWOBHM, eli New Wave Of British Heavy Metal. (Wall 2003, 51-53) Tunnetuin ja menestynein NWOBHM bändi on Iron Maiden, ja sen johdolla metallimusiikki saavutti toisen aaltonsa suurena valtavirran ilmiönä 80-luvun alussa (Walser 2024). Iron Maidenin julkaisut Number Of The Beast (1982), Peace of Mind (1983) ja Powerslave (1984) ovat merkittäviä teoksia. 80-luvun puolesta välistä eteenpäin metallimusiikki alkoi pirstaloitua yhä pienemmiksi ja pienemmiksi alagenreiksi (Hillier 2020, luku 1).

NUOTTIESIMERKKI 4. Iron Maiden: Aces High (Harris 1984). Aikaisemmassa nuottiesimerkissä mainittu i-bVI-bVII-i liike on erittäin käytetty Iron Maidenin musiikissa. Iron Maiden myös yleisti metallimusiikissa kahden kitaran soittamat, usein tersseissä soitettut melodialinjat.

Nuottiesimerkki 5. Iron Maiden: Hallowed Be Thy Name (Harris 1982). Iron Maiden suosii musiikis-

saan aiolista mollia. Tämä näkyy niin soinnutuksessa kuin kitarariffeissäkin. Tässä esimerkin kitarariffissä F#, aiolisen mollin toinen sävel, on vahvasti esillä.

NUOTTIESIMERKKI 6. Iron Maiden: Iron Maiden (Harris 1980). Iron Maiden on tunnettu tällaisista kahden kitaran melodioista. Iron Maidenin musiikille on myös tyypillistä basson liike kitaroiden pysyessä paikoillaan.

2.3 Thrash Metal

Historiallisesti hyvin merkkittävä metallimusiikin tyyli thrash metal muodostui Kaliforniassa vuosina 1981–1983. Englannin kielen sana thrash tarkoittaa pieksemistä tai hakkaamista, ja se kertoo paljon thrash metallin soundista. Thrash metal erosi aiemmasta metallimusiikista nopeammilla tempoillaan ja raivoisalla ilmaisullaan. Thrash metallin innoittajina toimivat muun muassa brittiläisyhtye Motörhead, Iron Maiden, sekä sen lisäksi myös toinen NWOBHM yhtye Venom. Venom oli julkaissut Welcome To Hell (1981) ja Black Metal (1982) popularisoinut tuplatempona soitetun virvelin rumpujen soitossa. (McIver 2004, 75–76) Tämä aggressiivinen virvelin hakkaus otettiin avosylin vastaan Kaliforniassa, ja kyseinen komppi tunnetaankin usein nimellä thrash beat. Tämä rumpukomppi onkin aikojen saatteessa noussut ei pelkästään thrash metallin, vaan koko metallimusiikin yhdeksi tunnetuimmaksi osaksi. Thrash beat, nopeat tempot ja 16-osiin perustuvat riffit ovat thrash metallin tavaramerkkejä. Thrash metallille on myös tyypillistä enemmän huutoa kuin laulamista muistuttavat vokaalit. Thrash metallin tärkeimmät nimet ovat niin kutsutut neljä suurta: Los Angelesissa perustettu Metallica, Slayer ja Megadeth, sekä Anthrax New Yorkista.

NUOTTIESIMERKKI 7. Slayer: Necrophobic (Hanneman, King 1986). Thrash metal erosi aikaisemmasta metallimusiikista nopeilla tempoillaan. Nuottiesimerkissä 4 mainittu Iron Maidenin Aces High on nopea, 230 BPM, mutta se ei sisällä thrash metallille tyypillistä 16-osa rytmikkaa.

NUOTTIESIMERKKI 8. Metallica: Fight Fire With Fire (Hetfield, Ulrich & Burton 1984). Fight Fire With Fire on kuuluisa nopeasta riffistään.

NUOTTIESIMERKKI 9. Megadeth: Mechanix (Mustaine 1985). Nopeuden tärkeydestä thrash metallin estetiikalle kertoo paljon tämän riffin tarina. Dave Mustaine sävelsi sen alun perin Metallicalle kappaleeseen The Four Horsemen. The Four Horsemen on jo itsessään ripeä, 200 BPM, mutta saatuaan potkut Metallicasta Mustaine käytti The Four Horsemeniä varten säveltämiensä riffejä uudestaan perustamansa Megadethin kappaleessa Mechanix. Mechanixin pääriffi on sama kuin The Four Horsemenissä, mutta sen tempo on 235 BPM.

2.4 Power Metal

Power metal on metallin tyyli, joka kehittyi Euroopassa 1980-luvun puolivälissä. Saksasta kotoisin olevia Blind Guardiania ja Helloweenia pidetään power metallin pioneereinä. Power metallille on tyypillistä mahtipontinen ilmaisu, nopeat tempot sekä melodisuus. Power metallille on myös muista metallityyleistä poiketen tyypillistä kosketinsoittimet (Loudwire 2020). Edellä mainitussa lähteessä Blind Guardianin laulaja Hansi Kürsch kertoo aikaisten heavy metal yhtyeiden Deep Purplen ja Uriah Heepin olleen suuria innoittajia itselleen, joiden raskas urkujen käyttö selittää ainakin osittain kosketinsoittimien käytön power metallissa. Power metallille on myös tyypillistä kahden bassorummun, eli tuplabasarin käyttö rumpujen soitossa. Vaikka tuplabasarit olivat käytössä jo ennen power metallia, on niiden käyttö tärkeä osa power metallin soundia.

NUOTTIESIMERKKI 10. Helloween: Twilight of The Gods (Hansen 1987). Twilight Of The Godsin kertosäkeen nopeat, kitaran soittamat arpeggiot ovat tyypillistä power metal ilmaisua. i-bVI-bVII-kierto on jälleen huomattavissa.

NUOTTIESIMERKKI 13. Darkthrone: Transilvanian Hunger (Nagell 1994). Black metallille on tyypillistä kitaransoitto-tyyli, missä sointuja soitetaan jatkuvana 16-osien sarjana. Tämä soittotyyli yhdistettynä särökitaralla soitettuihin sointuihin saa aikaan efektin, joka kuulostaa radion kohinalta.

2.6 Nu Metal

90-luvun alkupuoliskolla Nirvanan, Guns N' Rosesin ja Metallican supersuosion myötä raskas rock oli valtavirran ilmiö. Samaan aikaan metallimaailmassa alettiin puhua uudesta metallimusiikin tyyli-suunnasta, joka sai nimekseen nu-metal. Se toi metallimusiikkiin elementtejä, jotka määrittävät sen usein vielä tänäkin päivänä. Matalalle viritetyt kielisoittimet, sekä huudetut laulut ovat edelleen osa metallimusiikin ilmaisua. Elektroniset musiikkisamplit, rumpukoneet ja rap laulu erottavat nu-metallin muusta metallimusiikista. Tunnetuimpia nu-metal artisteja ovat Korn, Limp Bizkit, Slipknot, Linkin Park ja System of a Down, ja ne johdattivat nu-metallin valtavirran suosioon vuosituhannen vaihteissa. (Loudersound 2022)

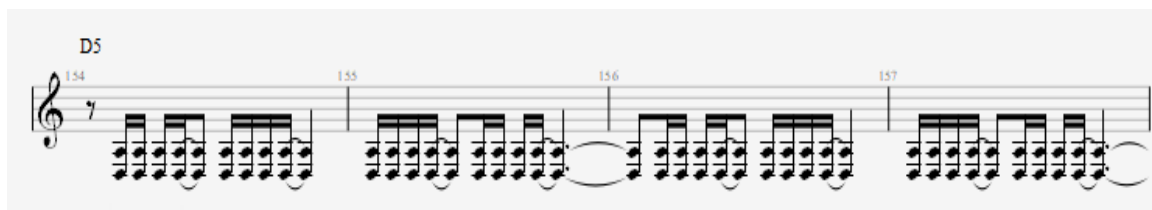
NUOTTIESIMERKKI 14. Disturbed: Down With The Sickness (Kmak, Donegan, Wengren & Draiman 2000). Nu-metallille on tyypillistä drop-vireiset kitarat. Kitaran alimman kielen virittäminen yhdellä sävelaskeleella mahdollistaa voimasointujen soittamisen yhdellä sormella, jolloin tämän kaltaiset, nopeasti sointua vaihtavat riffit ovat helpompia. Tässä esimerkissä kaikkia kitaran kieliä on viritetty alaspäin vielä puolikas, jolloin kitaran viritys on C#-G#-C#-F#-A#-D#, eli Drop C#.

2.7 Metalcore

2000-luvun puolessa välissä hardcore punkin ja metallimusiikin yhdistelmä metalcore nousi yleiseksi tyyli-suunnaksi metallipiireissä. Metallimusiikin ja punkin historia ovat olleet kytköksissä toisiinsa lähes niiden koko historian ajan. Niitä yhdistää monen musiikillisen elementtien, kuten nopeiden tempojen, särökitaran ja voimasointujen käytön lisäksi yleinen hällä väliä- asenne ja ylpeys omasta statuksestaan alakulttuurin ilmiönä. Ei siis liene yllättävää, että ne yhdistyisivät. Tämä yhdistyminen ja rajojen hämärtyminen näiden kahden musiikillisen tyylin keskellä alkoi jo 80-luvulla, mutta muodostui 2000-luvun alkupuoliskolla selkeästi omaksi tyylikseen. Metalcorelle tyypillisiä elementtejä ovat kitaran avoimia kieliä hyödyntävät riffit, huudetut laulut, ja rytmiset, usein koko bändin soittamat kuviot breakdown- osiot. (Loudersound 2015)

NUOTTIESIMERKKI 15. Bullet For My Valentine: Suffocating Under Words of Sorrow (Tuck, Paget, Thomas & James 2005). Esimerkki metalcorelle tyypillisestä riffistä, joka käyttää kitaran avointa kieltä urkupisteenä. Kitara on tässä esimerkissä viritetty alaspäin, joten vapaa A-kieli on yhden sävelaskeleen matalampi G.

NUOTTIESIMERKKI 16. Haste The Day: Closest Thing To Closure (Haste The Day 2004). Esimerkki metalcorelle tyypillisestä, yhden nuotin tai voimasoinnun rytmisestä breakdownista.

3 RASKAUS METALLIMUSIIKISSA – MITÄ SE ON

3.1 Raskaus musiikillisena ilmiönä

Raskaus on sekä musiikillinen, että kulttuurillinen ilmiö. Musiikillisena ilmiönä se voi olla haastavaa määritellä, ja vaikka se on metallimusiikin keskeisin ilmiö, ei sille ole yhtä kaikenkattavaa määritelmää. Raskaus ei ole yksittäinen ilmiö, vaan monen tekijän luoma kompleksi kudos. Särökitaralla soitetut voimasoinnut, aggressiivinen rumpujen soitto, mollivoittoinen harmonia, ja rytmisen tarkkuus ovat kaikki essentiaalisia ilmiöitä, jotka luovat painostavan, aggressiivisen ja energisen grooven, jotka koetaan raskautena. (Herbst, Mynett 2022)

3.1.1 Esteettinen melu

Artikkelissaan "What Makes Heavy Metal 'Heavy'?" Jason Miller nostaa melun yhdeksi tärkeimmäksi rockmusiikin esteettiseksi elementiksi. Tämä esteettinen melu nostetaan metallimusiikissa vielä korkeampaan asemaan, ja sitä koitetaan saada aikaan enemmän. Miller kutsuu tätä ilmiötä "ylijäämämeluksi" (surplus noise), ja sanoo sen olevan erottava tekijä metallimusiikin ja muun rockmusiikin välillä. Metallimusiikki on äänekkäämpää ja meluisampaa kuin rock, eli täten raskaampaa, argumentoi Miller. (Miller 2021) Tämä esteettinen melu on mielestäni essentiaalinen osa metallimusiikkia, ja se selittää monta metallimusiikin musiikillista elementtiä, joista puhun seuraavissa kappaleissa; Kitaran särösoundi lisää äänen koettua äänenvoimakkuutta, siispä se luo melua. Metallimusiikin suosimat rumpukompit, kuten blast beatit, eivät ylläpidä kappaleen pulssia tavanomaisella tavalla, mutta luovat melua. Monissa metallimusiikin tyylilajeissa vokaalit muistuttavat enemmän huutoa kuin laulua, ja tämä lisää haluttua melua.

3.1.2 Särökitarra

Sähkökitaran särö on lähes synonyymi rockmusiikin kanssa. Alun perin 50-luvulla sähkökitaran yleistyessä kitaristit huomasivat, että vääntäessään vahvistimestaan äänenvoimakkuuden täysille, kaiutinelementti ei yksinkertaisesti pystynyt käsittelemään niin suurta energiatasoa, ja ääni "vääristyi" (eng. Distortion). Tästä vääristyneestä, särkyneestä "säröstä" tuli pian haluttu elementti rockmusiikkiin. 60-luvun puolella vahvistimet, joihin oli sisäänrakennettu särökanava ja erilaiset efektipedaalit yleistyivät. (Guitarworld 2020) Videosseessään "Why Does Metal Have To Be So Loud?" musiikkiteoreetikko Cory Arnold yhdistää särön, rockmusiikin ja melun. Koska säröä saatiin alun perin aikaan vain suurilla volyyymeilla, tuli metelistä – sekä kirjaimellisesti että esteettisesti – pian tärkeä osa rockmusiikkia. Vaikka särö tunnetaan yleisimmin kitarasta, on säröbasso myös erittäin yleistä. Särö lisää musiikkiin aikaisemmin mainittua meteliä. Tämän metelin ansiosta ääni koetaan suurempana, kuin se oikeasti on. (12tone 2023)

Robert Walser sanoo kirjassaan "Running with the Devil – Power, Gender and Madness in Heavy Metal Music" särökitaran olevan tärkein yksittäinen metallimusiikin elementti, ja väittää jopa, ettei kappale, joka EI sisällä särökittaa voi olla metallia (Walser 1993, 41). Vaikka tälle löytyy vastaargumentteja, kuten esimerkiksi Rammsteinin kappale Los, joka korvaa särökitarat akustisella, on se silti tärkeä huomio. Metallimusiikki on pirstoutunut satoihin eri tyylilajeihin, ja niitä lähes kaikkia yhdistää

särökitarra. On olemassa metalliyhtyeitä, jotka eivät sähkökitaraa käytä, kuten suomalainen Apocalyptica, joka soittaa metallia selloilla, tai mongolialainen The Hu jonka musiikissa kuuluvat perinteiset mongolialaiset soittimet ja laulu. Nämä yhtyeet kuitenkin koittavat imitoida särökitaran soundia muilla keinoilla. On myös tärkeää huomata, että Walserin kirja on julkaistu 1993, ja Rammstein, Apocalyptica ja The Hu ovat nousseet esille vasta kauan sen julkaisun jälkeen.

3.1.3 Voimasointu

Voimasointu on, johon sisältyy vain pohjasävel, kvintti, ja joskus myös oktaavi. Tämä sointu saateen soittaa perusmuodossaan, jossa pohjasävel on alla ja kvintti päällä, tai käännöksenä, jossa kvintti on pohjalla, ja pohjasävel päällä. Tätä käännöstä kutsutaan myös kvarttisoinnuksi. Voimasointun symboli soinnutuksessa on numero 5, esimerkiksi E-voimasointu on E5. Särökitaralla soitettu voimasointu on metallimusiikin harmonian kulmakivi, ja se on säilynyt sellaisena Black Sabbathista tähän päivään saakka. Edellisessä kappaleessa mainitussa kirjassaan Robert Walser sanoo "Voimasointua käyttävät kaikki bändit, joita on ikinä kutsuttu heavy metalliksi" (Walser 1993: 2). Monissa metallikappaleissa ei olekaan minkäänlaisia muita sointuja, ja harmonia määräytyy yleisen tonaliteetin perusteella. Esimerkiksi Em-C-D-Em sointukierto metallikappaleessa soitetaan usein muodossa E5-C5-D5-E5. Mollitonalityteetti tulee usein laulumelodiasta, tai lead-kitara linjasta. Myös sointuasteet viittaavat äskeisessä esimerkissä enemmän molliin kuin duuriin. Melodisesti ajateltuna kvinttisointu kuulostaa vain soinnun perusääneltä voimistettuna. Nuottiesimerkissä 14 esitelty Down With The Sicknessin riffi voidaan ajatella yksiäänisenä melodiana C#-E-C#-D, jota voimasoinnun kvintit vain paksuntavat. Tämä ylimääräinen paksuus luo kuulokuvaa äänen suuremmasta koosta, ja auttaa tuottamaan lisää esteettistä melua.

3.1.4 Harmonia

Metallimusiikki pitäytyy useimmiten harmonian synkällä puolella. Synkkyys ei ole absoluuttinen musiikillinen käsite, vaan kuulokuva, joka muodostuu käytetyistä asteikoista ja soinnuista. Länsimaisen harmonian kirkkosävellajit eli moodit voidaan asettaa kirkkausjärjestykseen sen mukaan, kuinka monta korotusta asteikossa on. Listaa alaspäin mentäessä alemmassa moodissa on yksi sävel alennettu ylempään verrattuna. Moodit kirkkaimmasta tummimpaan ovat (Kaikki asteikot kirjoitettu C:stä hahmottamisen helpottamiseksi):

- Lyydynen C-D-E-F#-G-A-B
 - Jooninen, eli duuriasteikko C-D-E-F-G-A-B
 - Miksolyydynen C-D-E-F-G-A-Bb
 - Doorinen C-D-Eb-F-G-A-Bb
 - Aiolinen, eli molliasteikko C-D-Eb-F-G-Ab-Bb
 - Fryyginen C-Db-Eb-F-G-Ab-Bb
 - Lokrinen C-Db-Eb-F-Gb-Ab-Bb
- (Beyond Music Theory, julkaisuajankohta tuntematon)

Esa Liljan mukaan yleisimpiä moodeja heavy metallissa ovat aiolinen ja doorinen, speed metallissa fryyginen tai lokrinen ja pop musiikissa jooninen tai miksolyydynen (Lilja 2009, 167). Kuten tästä nä-

emme, metallimusiikki pitäytyy kirkkausskaalan tummemmalla puolella. Vaikka esimerkkejä metallimusiikista kirkkaamissa moodeissa löytyy, kuten Iron Maidenin kappale Number Of The Beast, joka käyttää miksolyydistä asteikkoa, suurin osa metallimusiikista käyttää tummempia sävyjä.

NUOTTIESIMERKKI 17. Iron Maiden: Number Of The Beast (Harris 1982). Number Of The Beastin introssa on vahvasti esillä sekä miksolyydisen asteikon duuriterssi, että alennettu seitsemäs aste.

NUOTTIESIMERKKI 18. Megadeth: Symphony Of Destruction (Mustaine 1992). Esimerkki fryygistä asteikkoa käyttävästä riffistä

NUOTTIESIMERKKI 19. Metallica: Seek & Destroy (Hetfield, Ulrich 1983). Esimerkki lokrista asteikkoa käyttävästä riffistä.

NUOTTIESIMERKKI 20. Dream Theater: The Looking Glass (Petrucci, Myung, Rudess, Labrie & Mangini 2013). Vaikka suurin osa metallimusiikista pitäytyy tummemmissa asteikoissa, poikkeuksiakin löytyy. Tämä Dream Theaterin kappale on lähes kokonaan E-duurissa.

Suuri osa metallimusiikin harmoniaa on myös dissonanssi. Eri intervallit voidaan jakaa konsonansseihin, jotka kuulostavat vakailta, ja dissonansseihin, jotka kuulostavat epävakailta. Yleisin jako konsonansseihin ja dissonansseihin näyttää tältä

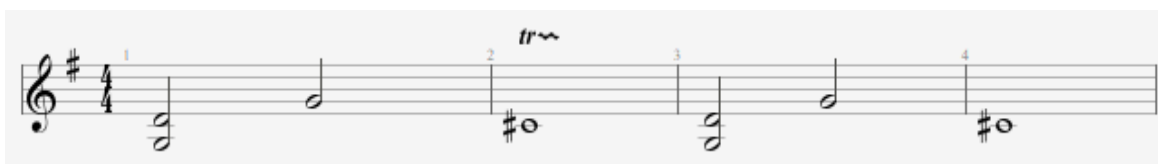
Konsonanssit

- Priimi
- Oktaavi
- Puhdas kvintti
- Puhdas kvartti (joskus)
- Suuret ja pienet terssit
- Suuret ja pienet sekstit

Dissonanssit

- Sekunnit
 - Septimit
 - Ylinousevat ja vähennetyt intervallit
 - Puhdas kvartti (joskus)
- (Lilja 2009, 62)

Musiikiteoreetikko Cory Arnold sanoo videoesnessään ”What Makes Heavy Metal Heavy?” dissonanssin olevan ”raskauden siemen, mutta ei koko tarinaa” (12tone 2023). Vertaamalla yllä olevaa listaa moodien kirkkausjärjestykseen, huomaamme muutamia yhdistäviä tekijöitä. Esimerkiksi fryygisen asteikon pieni sekunti on tiukasti dissonanssin puolella, samoin lokrisen asteikon ylinouseva kvartti. Särökitaralla soitettuna näiden intervallien riitaisuus vielä vahvistuu, sillä säröllä soitettujen nuottien yläsävelsarjat soivat suuremmalla äänenvoimakkuudella kuin puhtaan soundin (Lilja 2009, 105–106). Kun nämä särökitaran yläsävelsarjat soivat samanaikaisesti, jopa melko yksinkertaiset ja konsonoivat intervallit, kuten pienet terssit, kuulostavat riitaisilta. Videollaan ”Why ROCK music all SOUNDS THE SAME” kitaristi Paul Davids demonstroi tätä ilmiötä (Davids 2019). Tämä yläsävelsarjojen sotkeutumisen selittää osittain metallin suhteen dissonanssiin. Nämä epämiellyttävältä kuulostavat dissonanssit voidaan ymmärtää kappaleen 4.1.1. esteettisen melun harmonisena osa-alueena.

NUOTTIESIMERKKI 21. Black Sabbath: Black Sabbath (Iommi 1970) Kenties kuuluisin esimerkki tritonuksesta metallimusiikissa.

NUOTTIESIMERKKI 22. Stam1na: Sudet Tulevat (Kangasmäki 2018) Stam1nan kappale Sudet Tulevat hyödyntää sekä tritonusta että b2-astetta.

3.1.5 Rummut

Rumpujen rooli metallimusiikissa on pitkälti sama kuin muussakin populaarimusiikissa, pitää kappaaleen pulssia ja tempoaa yllä. Jokaisella metallimusiikin tyylilajillaan on omat käytänteensä, mutta niitä yhdistää kuitenkin yksi tekijä; rumpuja soitetaan erittäin kovaa. Metallin korkean volyymitason,

vankkojen kitaroiden ja äänekkään laulun takia rumpuja on pakko soittaa kovaa kuuluakseen. Tämä kovaääninen rumpujen soitto tuottaa paljon kirjaimellista melua, joka yhdistettynä muuhun musiikkiin koetaan esteettisenä meluna. Metallirumpalit vielä tehostavat tätä esimerkiksi soittamalla hi-hat auki, tai lyömällä virvelin kanttiin. Tämän takia metallirumpalien symbaalit ja rummut ovat verrattain paksumpia ja kookkaampia kuin muissa tyylilajeissa. (Drumeo 2023)

Metallille ominainen skank beat kehittyi punkista. 1980-luvun alun thrash yhtyeet yleistivät skank beatin metallissa, ja se tunnetaan joskus myös nimillä thrash beat tai Slayer beat. Skank beatia voi ajatella tuplatemossa soitettuna beat-komppina.

NUOTTIESIMERKKI 23. Yksinkertainen beat-komppi, joka on rockmusiikissa hyvin paljon käytetty komppi.

NUOTTIESIMERKKI 24. Esimerkki skank beatista. Ympyröity hi-hat tarkoittaa avointa hi-hattia.

Kahden bassorummun käyttöä voi kuulla rockmusiikissa jo 60-luvun puolella esimerkiksi Creamin Ginger Bakerin soitossa. Metallissa tuplabasarikomppit yleistyivät 1980-luvulla thrash metal yhtyeiden käytössä. (Metal injection 2024) Anthraxin rumpali Charlie Benante mainitsee Reverb in haastattelussaan saksalaisyhtye Acceptin kappaleen Fast as a Shark vuodelta 1982 olleen tunnettu ja vaikuttava tuplabasaribiisi (Reverb 2018). Tämä jatkuva 16-osien virta on metallimusiikille tärkeä ja ominainen soundi.

NUOTTIESIMERKKI 25. Accept: Fast as a Shark (Hoffmann, Kaufmann, Dirkschneider & Baltes 1982)

Kolmas metallimusiikille ominainen rumpujen soittotyyli kehittyi skank beatista. Samoin kuin skank beatia voidaan ajatella kaksi kertaa nopeampana beat komppina, voidaan skank beat nopeuttaa vielä kaksinkertaisesti. Näin saadaan aikaan blast beat, joka on varsinkin metallimusiikin äärimmäisissä tyylilajeissa paljon käytetty soittotyyli.

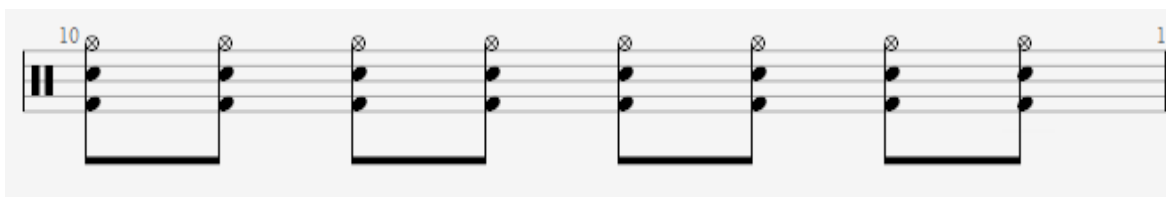

NUOTTIESIMERKKI 26. Esimerkki yleisestä blast beatista. Tunnetaan myös nimellä traditional blast.

Blast beatien syntyhetkestä ei ole selvää konsensusta, mutta opetuskirjassaan "The Evolution of Blast Beats" rumpali Derek Roddy mainitsee englantilaisen yhtyeen Napalm Death julkaisun Scum vuodelta 1987 olleen käännekohta (Roddy 2007, 1). Blast beat on kaoottinen, intensiivinen äänivalli, ja yleensä niin nopea, ettei yksittäisiä iskuja erota. Tämän takia blast beat saattaa kuulostaa melulta, koska sitä se yrittääkin olla. Roddy erottelee blast beatit 4 eri kategoriaan, perinteisiin blasteihin, bomb blasteihin, hammer blasteihin ja freehand blasteihin (Roddy 2007, 18).

NUOTTIESIMERKKI 27. Bomb blast.

NUOTTIESIMERKKI 28. Hammer blast.

NUOTTIESIMERKKI 29. Freehand blast. Tunnetaan myös nimellä gravity blast.

3.1.6 Breakdown

Tähän mennessä analyysini on kohdistunut vain metallimusiikin raskauteen verrattuna muihin musiikkityyleihin, lähinnä rockiin. Mutta metallifanit tietävät hyvin, että raskaus ei ole absoluuttista. Jopa yhden kappaleen sisällä voi tapahtua suuria variaatioita raskaudessa.

Metallimusiikki on dynaamisesti yksitoikkoista musiikkia. Johtuen sen rock-juurista, ja sille ominallisesta kovasta äänenvoimakkuudesta, metallimusiikkia soitetaan yleensä kovaa, ja vain kovaa. Toisin kuin muissa musiikkityyleissä, joissa kappaleen osien välille voidaan luoda eroa ja mielenkiintoa soittamalla hiljempaa tai kovempaa, metallimusiikissa suurin osa soittamisesta tapahtuu kovimmalla mahdollisella volyyymilla. Täten dynamiikkaa saadaan osien välillä eri keinoin. Reverbien videohaastattelussa Anthraxin rumpali Charlie Benante demonstroi miten muuttamalla komppia ja hidastamalla tempoa saadaan aikaan raskaampi breakdown osio, mitä Benante kutsuu "moshaus kohdaksi" (Re-

verb 2018). Tämä breakdown on yleensä kappaleen raskain osio, ja sen vaikutusta on vaikea kirjoittaa nuoteille. Breakdownille tyypillisiä elementtejä ovat tempon hidastuminen, rumpujen kompin harventuminen esimerkiksi half-timeen, ja instrumentaation pelkistäminen.

The image shows a musical score for a breakdown section. It consists of two systems of staves. The first system has two staves: 'od.guit.' (overhead guitar) and 'drum.'. The guitar part has a treble clef and a key signature of one flat (F major). It features a repeating eighth-note pattern. The drum part has a double bar line and a simple pattern. The second system also has two staves: 'od.guit.' and 'drum.'. The guitar part continues the repeating eighth-note pattern. The drum part has a double bar line and a half-time pattern. The section is divided into measures 73-76 and 77-78, each marked with the chord 'F5'.

NUOTTIESIMERKKI 30. Nightwish: Ghost River (Holopainen 2011). Tässä esimerkissä on breakdownin luuranko: Ensin instrumentaatio riisutaan pelkkään kitaraa. Rummut liittyvät mukaan kitaran soittamaan rytmiin virvelillä, sitten koko setillä half-timessä. Bassorumpu tuplaa kitaran rytmiä.

Breakdowneista ei ole kirjoitettu paljoa, muutamaa nettikeskustelua ja top 10-listaa lukuunottamatta. Uskon breakdownin raskaudessa olevan kyse jännitteen luomisesta ja sen purkamisesta. Yllä olevassa Nightwish esimerkissä ensin instrumentaation riisuminen lähes pelkkään kitaran, toistuvaan rytmiin, sitten rytmin tuplaaminen virvelillä luo valtavasti jännitettä. Tämä jännite sitten purkautuu koko bändin tullessa sisään, ja rumpujen soittaessa half-time komppia. Kuten Benante sanoo breakdownista aikaisemmin mainitussa haastattelussa, ”[the song] would always, ALWAYS, have to build into it.”, eli kappaleen täytyy aina kasvaa kohti breakdownia.

Breakdownit, joissa komppi tai tempo hidastuu ovat yleisempiä, kuin missä ne nopeutuvat. Silti nopeutuvia breakdownejakin on olemassa, ja niiden efekti on pitkälti sama.

NUOTTIESIMERKKI 31. Dream Theater: Dark Eternal Night (Dream Theater 2007). Esimerkki break-downista, jossa tempo kiihtyy.

Musiikkiteoreetikko Cory Arnoldilla on vastaus siihen, miksi sekä musiikin hidastuminen että sen nopeutuminen molemmat saavat aikaan raskaampaa musiikkia. Hän selittää videoesseessään "What Makes Heavy Metal Heavy?" ilmiön musiikin fysikaalisuudella: Nopeat tempot ovat parempia päättömään riehumiseen, kun taas hitaammissa half-time tempoissa pääsee moshamaan koko vartalolleen. (12tone 2023)

3.2 Raskaus kulttuurillisena konseptina

Kulttuurillisena konseptina tarkoitetaan raskaampaa musiikkia, kuin mitä edellistä sukupolvea edustavat artistit soittivat. Metallimusiikki on koko elämänsä ajan ylpeillyt statuksellaan alakulttuurin ilmiönä. Täten metallimusiikki pyrkiikin eräällä tavalla tekemään vastenmielistä ja karun kuuloista musiikkia, jonka "tajuua" vain harva ja valittu, pieni yleisö. Kaikenlaista yritystä tehdä metallista enemmän suurta yleisöä miellyttävämpää kaihdetaan ja pahimmassa tapauksessa kaupallisesti menestyneet artistit julistetaan "epäaidoksi" metalliksi. Tämän takia aina raskaampaa musiikkia tekevä artisti tulee samalla puskeneksi rajaa aina kauemmaksi. Kun yksi artisti menestyy tekemällä "epämiellyttävää" musiikkia, hänen musiikkinsa normalisoi tämän "epämiellyttävyyden" ja tekee siitä miellyttävää. Täten epämiellyttävyyden raja liikkuu aina kauemmas ja kauemmas, ja seuraavan sukupolven artistit lähtevät sitä jahtaamaan. (12tone, 2023)

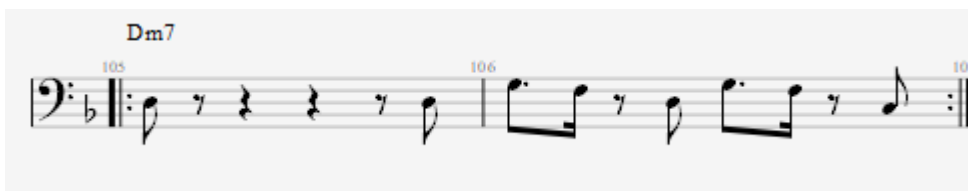
Raskautta käytetään myös metaforana muille musiikillisille ilmiöille. Jan-Peter Herbstin ja Mark Mynettin suorittama analyysi siitä, miten sanaa ”raskas” käytetään internetkeskusteluissa paljastaa, että sitä yleisesti käytetään kuvaamaan suuria tunteita herättäviä, aggressiivisiä elementtejä. Yleisimmät sanat, joita raskaus korvaa ovat muun muassa voima, paksuus, suuruus, intensiivinen, brutaali ja äärimmäinen. (Herbst, Mynett 2022) (12tone 2023). Metallimusiikille on tyypillistä useaan kertaan tuplatut kitarat ja laulut, sekä joskus jopa kaksi bassoraitaa. Nämä tuotannolliset elementit saavat kuulijalle kuvan äänen suuresta koosta, ja Herbst ja Mynett sanovatkin sanan raskaus olevan metafora tälle suurelle koolle. Kun Sam Dunnin ohjaamassa dokumenttielokuvassa *Metal: A Headbanger’s Journey* puhuttiin metallimusiikin liitoksista klassiseen musiikkiin, Dunn ottaa heti esimerkiksi Wagnerin. Wagner lisäsi orkesteriinsa enemmän kontrabassoja ja tuubia, sekä muita alataajuksien instrumentteja (*Metal: A Headbanger’s Journey* 2005). Wagnerin musiikki ei tietenkään ole heavy metallia, mutta se, että hänen suurta orkesteriaan käytetään esimerkkinä raskauden juurista, kertoo yhteydestä suuren koon ja raskauden välillä. Tässä suhteessa raskaus linkittyy hyvin yksinkertaisesti fyysiseen maailmaan – fyysisesti suuremmat asiat ovat usein raskaampia, joten suuri koko koetaan raskautena. Tähän linkittyy myös vahvasti metallimusiikin halu luoda meteliä. Särökitaran vahvistetut ylä- ja alataajuudet tuovat musiikkiin meteliä, jotka saavat äänen kuulostamaan suuremmalta. Rumpujen jatkuva hakkaaminen blast beateilla uhraa rytmistä kompleksisuutta saadakseen aikaan jatkuvan virran iskuja. Tämä suuremman koon teoria kulkee käsi kädessä aikaisemman esteettisen melun teorian kanssa.

4 SOVITUKSET

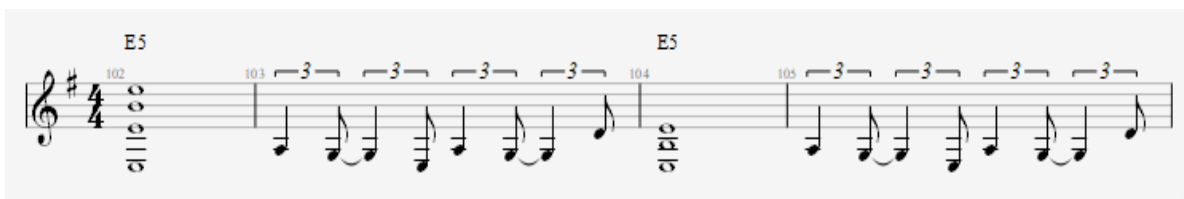
Sovitin työtäni varten tunnettuja pop- ja rock kappaleita metallimusiikiksi. Tarkoitukseni oli ottaa tunnettuja kappaleita ja muokata niistä raskaampia, näin ollen havainnollistaen raskautta musiikillisenä ilmiönä. Konsertin rakenne päättyi olemaan hyvin pintapuolinen kronologinen katsaus metallimusiikkiin, lähtien liikkeelle 70-luvun Black Sabbath tyylisestä heavy metallista, päättyen 2000-luvun alun metalcoreen. Jokaisessa sovituksessa pyrin tuomaan esiin kyseisen aikakauden tyypillisimpiä piirteitä ja ilmiöitä. Esimerkiksi ensimmäisissä sovituksissa ei kuulla kielisoittimien ja bassorummun yhteisiä breakdown rytmejä, mutta myöhemmissä, modernimpaa tyyliä edustavissa sovituksissa kyläkin. Koitin pitää kappaleiden laulumelodiat mahdollisimman lähellä alkuperäisiä, jotta ne olisivat tunnistettavissa. Harmoniaa piti muokata joissakin sovituksissa hyvinkin radikaalisti, ja toisten kohdalla ei ollenkaan. Suurin sovituksellinen työ tapahtui instrumentaatioissa. Sähkökitara on metallimusiikin tärkein soitin, ja se näkyy kappaleiden sovituksissa. Kosketinsoittimilla soitetut arpeggiot, jousilla soitetut melodiat ja yleinen säestys päättyivät kaikki sähkökitaran soitettavaksi.

4.1 Uptown Funk

Esnimmäinen sovitukseni oli Mark Ronsonin ja Bruno Marsin kappaleesta Uptown Funk. Kappale herätti paljon huomiota julkaisuvuonnaan 2014, sillä se nojasi erittäin vahvasti vanhaan 70-luvun funk- ja discomusiikkiin. Tästä johtuen se oli mielestäni oiva valinta konsertin aloituskappaleeksi, sillä 70-luvun alun metallimusiikki nojasi vielä hyvin vahvasti samoihin juuriin kun sen ajan funk- ja soul musiikki: blues ja pentatonisuus. Sovitusta tehdessäni suurin malli johon aloin kappaletta maa-laamaan oli Black Sabbathin War Pigs. Sovitus alkaa pitkäköllällä intro-osuudella joka sisältää paljon pentatonista riffittelyä, toimien eräänlaisena tiivistelmänä siitä, miltä metallimusiikki kuulosti 70-luvun alussa. Sovituksesta tuli hyvin erilainen kuin alkuperäisestä, runsaasti hitaamman temponsa ja pitkän intronsa ansiosta.

NUOTTIESIMERKKI 32. Mark Ronson ft. Bruno Mars: Uptown Funk (Ronson, Mars, Lawrence, Bhasker, Williams, Gallaspy, Wilson, Wilson, Wilson, Taylor & Simmons 2014). Alkuperäisen kappaaleen bassokuvio.

NUOTTIESIMERKKI 33. Mark Ronson ft. Bruno Mars: Uptown Funk (Ronson, Mars, Lawrence, Bhasker, Williams, Gallaspy, Wilson, Wilson, Wilson, Taylor & Simmons 2014). Sovittanut Tuomas

Jaakola. Sovitin alkuperäisen kappaleen bassokuvion esimerkin kitarariffiksi. Alkuperäinen bassokuvio seuraa mollipentatonista asteikkoa, joten sen sovittaminen 70-luvun Black Sabbath tyyliksi oli yksinkertaista.

4.2 Hotel California

Toinen sovittamani kappale on Eaglesin klassikko Hotel California sovitettuna NWBHM-tyyliin. Ennen kaikkea innoittajana toimi kyseisen tyyliuunnan suurin uranuurtaja Iron Maiden. Sovitus sisältää monia Iron Maidenin kuuluisaksi tekemiä heavy-kliseitä, kuten i-VI-VII-i sointukierto, kahdella kitaralla soitetut melodiaosuudet, sekä kahden kitaristin väliset soolot. Vaikka Hotel Californian säkeistö ei alkuperäisessä kappaleessa noudata i-VI-VII-i sointukiertoa, sopii sen melodia näihin sointuihin kohtalaisesti.

Musical notation for Hotel California (original). The notation is in G major (one sharp) and 4/4 time. It shows the first four measures of the song. The lyrics are: "On a dark de- sert high way Cool wind in my hair Warm smell of co- li- tas Ri- sing up through the air_". The chords are: Bm, F#7, A, and E7. There are triplets and slurs in the melody.

NUOTTIESIMERKKI 34. Eagles: Hotel California (Felder, Henley & Frey 1976). Alkuperäisen kappaleen säkeistön neljä ensimmäistä tahtia.

Musical notation for Hotel California (rearranged). The notation is in G major (one sharp) and 4/4 time. It shows the first four measures of the song. The lyrics are: "On a dark de- sert high way Cool wind in my hair Warm smell of co- li- tas Ri- sing up through the air_". The chords are: B5, B5, G5, and A5. There are triplets and slurs in the melody.

NUOTTIESIMERKKI 35. Eagles: Hotel California (Felder, Henley & Frey 1976). Sovittanut Tuomas Jaakola. Samat 4 tahtia i-bVI-bVII-i kiertoon. Melodia ja soinnut eivät menee täysin yksiin, mutta

voimasointujen sallima harmoninen vapaus antaa melodialle tilaa.

The image shows a musical score for the song "Hotel California" by the Eagles. It is arranged for two guitars. The score is written in G major (one sharp) and 4/4 time. The top system contains the first four measures, with chords Em, F#m, D, and A. The bottom system contains the next four measures, with chords C, G, Am, and B. The melody is played on the top guitar, and the accompaniment is played on the bottom guitar. The melody features a mix of eighth and sixteenth notes, with some triplets and slurs.

NUOTTIESIMERKKI 36. Eagles: Hotel California (Felder, Henley & Frey 1976). Sovittanut Tuomas Jaakola. Kappaleen alun kitaramelodia sovitettuna Iron Maiden-tyyliseksi kahden kitaran lead-osuudeksi.

4.3 Hei Rakas

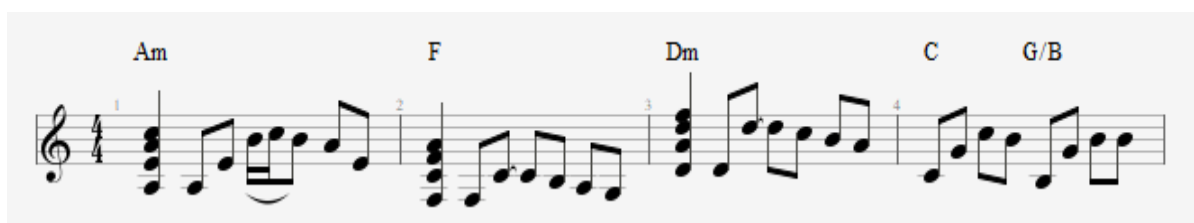
Kolmas sovitukseni on Behmin herkkä balladi Hei Rakas, sovitettuna power metalliksi. Idea sovituksen lähti ajatuksesta ottaa jotain herkkää ja hiljaista, ja sovittaa se power metallin mahtipontiseen ja eeppiseen ilmaisuun. Kappaleen harmoniaa ei tarvinnut muuttaa lainkaan, sillä power metal on tunnettu siitä kuinka sen soinnutus on usein silkkaa pop musiikkia – mutta soitettuna särökitaran voimasoinnuilla.

The image shows a musical score for the song "Hei Rakas" by Behm. It is arranged for two guitars. The score is written in G major (one sharp) and 4/4 time. The tempo is marked as ♩ = 162. The score is divided into three systems. The first system contains measures 1-3, with chords Em and G. The second system contains measures 4-6, with chords Bm, C, and Em. The third system contains measures 7-9, with chords G, B, and Em. The melody is played on the top guitar, and the accompaniment is played on the bottom guitar. The melody features a mix of eighth and sixteenth notes, with some triplets and slurs. The accompaniment features a mix of eighth and sixteenth notes, with some triplets and slurs.

NUOTTIESIMERKKI 37. Behm: Hei Rakas (Rita Behm 2019). Sovittanut Tuomas Jaakola. Sovituksen introssa melodia ja soinnut ovat identtiset kuin alkuperäisen (alkuperäisen sävellaji on Bm). Tempo on huomattavasti nopeampi kuin Behmin levyttämä alkuperäinen.

4.4 Oo Vielä Sekunnin Mun

Metallimusiikki ei ole pelkkää rähinää ja moshpittejä. Alusta alkaen metallin estetiikkaan on kuulunut eräänlainen synkkyys ja pimeys, kuten voi esimerkiksi kuulla Black Sabbathin kappaleesta Black Sabbath. Monet metalliyhtyeet ovat soittaneet tätä synkkyyttä metalliballadien muodossa. Tyyliä tuntemattomalle metalliballadi saattaa kuulostaa ristiriitaiselta termiltä, mutta se on tärkeä osa metallimusiikin ilmaisua. Tässä sovituksessa otin suomalaisen pop-yhtyeen Kuumaa hitin Oo Vielä Sekunnin Mun, ja muutin sen metalliballadiksi. Iron Maidenin Remember Tomorrow ja Metallican Fade To Black ovat esimerkkejä metalliballadeista, joita pyrin tällä sovituksella matkimaan. Metalliballadit ovat oiva esimerkki kontrastin ja dynamiikan vaikutuksesta raskauteen. Hitaat, usein näppäillen puhtaalla soundilla soitetut säkeistöt rinnastetaan valtaviin särösointuisiin kertosäkeisiin. Muutin myös kappaleen sävellajin alkuperäisestä G#-mollista A-molliin, mahdollistaen standardivireisen kitaran vapaiden kielten käyttöä.

NUOTTIESIMERKKI 38. Kuumaa: Oo Vielä Sekunnin Mun (Brotherus, Olsson & Luhtavaara 2023) Sovittanut Tuomas Jaakola. Muokkasin kappaleen intron kosketinsoitinmelodian kitaralla soitetuksi arpeggio kuvioksi.

NUOTTIESIMERKKI 39. Metallica: Fade To Black (Hetfield, Ulrich, Burton & Hammett 1984) Metallica'n Fade To Blackin kuuluisa arpeggiokuvio, joka toimi inspiraationa ylläolevalle esimerkille

NUOTTIESIMERKKI 40. Kuumaa: Oo Vielä Sekunnin Mun (Brotherus, Olsson & Luhtavaara 2023) Sovituksen outrossa kuullaan kappaleen sointuja mukailevia kahden kitaran harmonioita, niin ikään

Fade to Blackin inspiroimana

NUOTTIESIMERKKI 41. Metallica: Fade To Black (Hetfield, Ulrich, Burton & Hammett 1984) Fade to Blackin outron kahden kitaran harmonia

4.5 Red

Seuraava sovittamani kappale tutkii metallimusiikin pimeyttä vielä läheisemmin. Norjasta lähtöisin oleva metallin tyylilaji black metal nojaa ilmaisussaan vahvasti synkkyyteen. Dissonoivat intervallit, kromaattisesti nousevat ja laskevat mollisoinnut ja harva sointurytmi luovat kaikki osaltaan painostavan, pahaenteisen tunnelman. Alkuperäinen kappale on Taylor Swiftin kappale Red. Idea sovittukseen lähti alkuperäisen kappaleen intron haikeilla murtosoinnuilla, ja sain idean muuttaa ne särökitaran soitettavaksi. Harmoniallisesti tämä sovitus eroaa alkuperäisestä kaikista eniten, muuttuen duurista molliin.

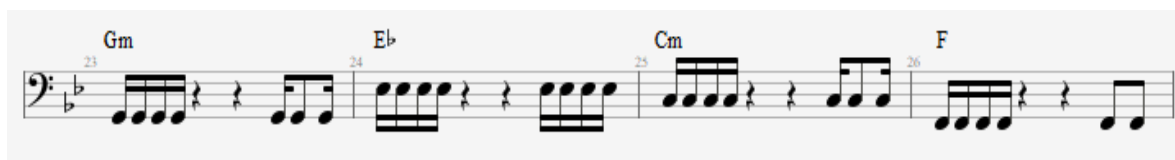
NUOTTIESIMERKKI 42. Swift, Taylor: Red (Taylor Swift 2012) Alkuperäisen kappaleen kertosäkeen neljä ensimmäistä tahtia seuraavat IV-I-V-V sointukiertoa (A-lyydinen).

NUOTTIESIMERKKI 43. Swift, Taylor: Red (Taylor Swift 2012). Sovittanut Tuomas Jaakola. Muutin kappaleen melodian seuraamaan doorista asteikkoa (toonika edelleen A). E-duuri toisessa tahdissa viittaa harmoniseen molliin, joka on black metallille tyypillinen asteikko. Kolmannen asteen soinnun

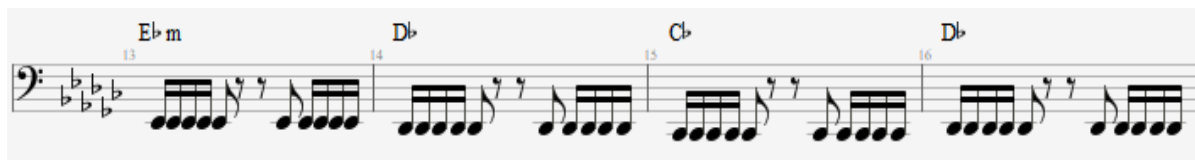
muuttaminen molliksi sai aikaan kromaattisesti laskevan mollisoinnun, joka on myös black metallille ominainen soundi. Melodian ja soinnun pohjasävelen väliin jäi näin tritonus, ja se on aina plussaa.

4.6 Love The Way You Lie

Seuraava sovitukseeni tutkii 2000-luvun alun nu metallia. Nu metal lisäsi metallimusiikkiin elektronisia elementtejä, ja ammensi hyvin vahvasti hip hopista. Tästä syystä ajattelin ottaa sovitettavaksi räppääjän kappaleen, Eminemin kappale Love The Way You Lie. Muutin kappaleen soitinnusta kuvaamaan nu metallia tuplabasarikuviolla ja pitkillä voimasoinnuilla. Suurimpana innoittajana sovitukselle toimi Linkin Parkin hitti In The End. Love The Way You Lie perustuu aikansa pop-musiikille tyypilliseen neljän soinnun kiertoon, joka toistuu samanlaisena koko kappaleen ajan. Tämä vi-IV-I-V kierto kuulosti korvaani liian popilta, joten muutin sen muotoon vi-IV-ii-V. Tämä yhden soinnun korvaus vaikutti sovituksen yleistunnelmaan paljon, ja sai sen kuulostamaan enemmän metallilta. Syynä lienee I-soinnun poistuminen kokonaan, joten harmonia on selkeästi mollissa.

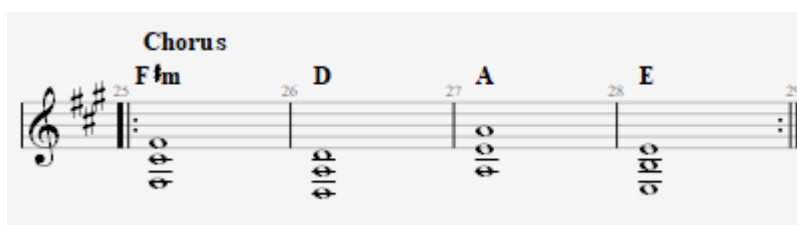
NUOTTIESIMERKKI 43. Eminem: Love The Way You Lie (Mathers, Hafermann & Grant 2010). Sovitanut Tuomas Jaakola. Sovituksen säkeistön bassokuvaio, jonka rytmin kirjoitin mukailemaan Linkin Parkin In The Endin säkeistöä. Monissa kohdin sovitustani rummut tuplaavat tätä rytmiä bassorummulla.

NUOTTIESIMERKKI 44. Linkin Park: In The End (Linkin Park 2000) Linkin Parkin In The Endin säkeistön bassokuvaio

NUOTTIESIMERKKI 45. Eminem: Love The Way You Lie (Mathers, Hafermann & Grant 2010). Sovitanut Tuomas Jaakola. Sovituksen kertosäkeen kitara. Pitkistä, kokonuotteina soitetuista voimasoinnuista on tullut Linkin Parkin tavaramerkki.

NUOTTIESIMERKKI 45. Linkin Park: Numb (Linkin Park 2003). Pitkät voimasoinnut ovat hyvin kuul-
tavissa Numbin kertosäkeessä.

4.7 Physical

Idea viimeiselle sovitukselle tuli yksinkertaisesti kappaleelta itseltään. Dua Lipan hitti Physical
vuodelta 2020 alkaa toistuvalla synariffillä. Kyseinen riffi on silkkaa metallia kaikilta muilta osin paitsi
instrumentaatioltaan: pedaalinuottiin perustuva, aiolista moodia käyttävä toistuva kuvio sopii täydellisesti
2000-luvun puolivälin metalcoreen. Nostettuani tempoa ja muutettuani sointurytmiä hieman
Physicalin riffi toimii loistavasti metalcorena. Mielestäni tämä kappale kuvastaa hyvin sitä, että
metallimusiikilla ja muulla pop-musiikilla ei välttämättä ole edes kovin suurta eroa. Itse huomaan
alkuperäisessä kappaleessa paljon samoja elementtejä kuin metallimusiikissa – kitarariffiä vain soit-
taa kosketinsoitin, ja rummut on korvattu konerummuilla.

The image shows a musical score for the riff of Dua Lipa's 'Physical'. It consists of two staves of music in treble clef. The first staff starts with an Am chord and contains measures 6 through 9. The second staff starts with an F chord and contains measures 10 through 13. The notation features a repeating eighth-note pattern with various chord changes indicated above the notes.

NUOTTIESIMERKKI 46. Dua Lipa: Physical (Lipa, Evigan, Coffee & Hudson 2020). Alkuperäisen kap-
paleen syntentisaattori riffi sovitettuna kitaralle. Alkuperäisessä kappaleessa jokainen sointu kestä-
ä kaksi tahtia. Muutin sointujen rytmitystä, jotta kappale kuulostaisi vähemmän popilta. Kuten
metalcorelle on tyypillistä, riffi pohjautuu kitaran vapaaseen kieleen, tässä tapauksessa A. Riffin
ylemmät sävelet pysyvät samoina, kun matalammat sävelet muuttuvat sointujen mukaan. Metalco-
relle tyypillinen i-bVI sointuvaihdos on myös tässä nähtävissä

The image shows a musical score for the riff of Avenged Sevenfold's 'Unholy Confessions'. It consists of two staves of music in treble clef. The first staff starts with a Dm chord and contains measures 3 through 4. The second staff starts with a Bb chord and contains measures 5 through 6. The notation features a repeating eighth-note pattern with various chord changes indicated above the notes. A triplet of eighth notes is marked with a '3' and a bracket in measure 4.

NUOTTIESIMERKKI 47. Avenged Sevenfold: Unholy Confessions (Baker, Haner & Sanders 2003)
Avenged Sevenfoldin kappale Unholy Confessions on hyvä esimerkki tavanomaisesta metalcore riff-
istä.

5 TULOKSET

Alkaessani tekemään työtä, oletin, että abstraktina musiikillisena konseptina raskautta olisi ollut erittäin vaikea määritellä. Sille löytyi kuitenkin selkeät parametrit, joiden rajoissa lähes kaikki metallimusiikki liikkuu. Robert Walserin huomio sähkökitaralla soitetusta voimasoinnusta metallimusiikin tärkeimpänä yksittäisenä piirteenä ei tule vähätellä. Kyseinen musiikillisten elementtien yhdistelmä kattaa jo niin suuren osan metallimusiikin soundista, että muut elementit sen rinnalla tuntuvat jälkihuomioilta. Jason Millerin esteettinen melu avasi silmäni aivan uudella tavalla. Se selittää lähes jokaisen metallimusiikin ilmiön ja elementin itsessään. Täytyy kuitenkin muistaa, että melu itsessään ei ole raskautta, vaan kaikki metallin osa-alueet yhdessä luovat raskauden. Esteettinen melu on yhdistävä tekijä kaikkien näiden välillä. Theseuksen laivan lailla näistä ominaisuuksista voi poistaa monia, ilman että raskaus konseptina katoaa. Aikaisemminkin mainittu Rammsteinin kappale Los, jossa särökitarat on korvattu akustisilla, on hyvä esimerkki siitä, kuinka metallimusiikin raskaus ei ole kiinni yksittäisistä elementeistä.

Dissonanssissa on, kuten teoreetikko Cory Arnold sanoi, raskauden siemen. Dissonoivat intervallit koetaan usein synkemmiksi ja tummemmiksi kuin konsonoivat. Tätä dissonanssia korostaa vielä kitaran särö. Säröllä soitettuna jopa melko konsonoivat intervallit, kuten pienet sekstit ja terssit, kuulostavat karuilta. Metallimusiikissa käytetään paljon tummempia asteikoita, kuten fryygistä ja lokrista.

Dynaamisella kontrastilla saadaan aikaan eroja kappaleen sisällä raskaudessa. Metallimusiikin breakdown osiot mielletään usein kappaleen raskaimmiksi osioiksi. Breakdowneissa komppi usein vaihtuu half-timeen, ja tämä kontrasti osioiden välillä koetaan lisääntyneenä raskautena. Sama ilmiö toistuu myös metalliballadeissa, joissa särökitaraa kuullaan usein vasta kertosaäkeessä. Tämä ero hiljaisen säikeistön ja äänekkään kertosaäkeen välillä saa kertosaäkeen kuulostamaan raskaalta.

Myös tempolla on väliä. Sovittaessani Behmin Hei Rakasta ja Dua Lipan Physicalia, päädyin nostamaan molemmissa sovituksissa tempoa huomattavasti. Nopeat tempot ovat oleellisia sekä power metallissa, että metalcoressa. Uptown Funkkia sovittaessani tilanne oli päin vastainen. Monet Black Sabbathin kappaleet kuten Black Sabbath, Cornucopia ja War Pigs ovat verkkaisempia, joten koin luonnolliseksi laskea sovituksen tempoa. Teoreetikko Cory Arnoldin huomio musiikin fysikaalisuudesta oli hyvä selittämään sekä nopeampien että hitaampien tempojen raskauden.

Raskaus metaforana äänen suurelle koolle on myös hyvä selitys raskaudelle. Metallimusiikille on tyyppillistä kitaroiden, laulujen ja joskus jopa bassoraitojen tuplaus. Dunnin esimerkki Wagnerin valtavasta orkesterista kielii raskauden ja suuren koon olevan yhteyksissä. Metallirumpalit soittavat usein myös fyysisesti suuria rumpuja, joten niiden tuottama ääni on myös suurempi.

Kun Black Sabbath debytoi 70-luvun alussa, ei raskasta musiikkia ollut olemassa, joten heidän edustamansa musiikki oli siis raskainta mitä on. 15 vuoden päästä 80-luvun puolessa välissä raskainta musiikkia edustivat Metallica ja Slayerin kaltaiset thrash metal- yhtyeet. 80-luvun loppupuolella metallimusiikin extreme-tyylilajit jatkoivat raskauden tavoittelua, ja musiikki muuttui raskaammaksi ja raskaammaksi. Jason Millerin teorian valossa tätä ikuista raskauden tavoittelua voidaan ajatella esteettisen melun luomisena.

6 LÄHTEET

- 12tone 2022. Why Does Metal Have To Be So Loud? Youtube-videopalvelu. <https://www.youtube.com/watch?v=8fEdIKG7pm8> Julkaistu 15.4.2022. Viitattu 9.5.2024.
- 12tone 2023. What Makes Heavy Metal Heavy? Video. YouTube-videopalvelu, julkaistu 27.10.2023 Viitattu 26.2.2024
- Beyond music theory, julkaisuajankohta tuntematon. <https://www.beyondmusictheory.org/darkest-to-brightest-modes/> Viitattu 11.5.2024
- Derek Roddy 2007. Evolution of Blast Beats. Florida: World Music 4 All Publications.
- Drumeo 2023. A Drummer's Guide To Metal. Julkaisuajankohta tuntematon. <https://www.drumeo.com/beat/a-drummers-guide-to-metal/> Päivitetty 18.4.2023. Viitattu 12.5.2024
- Guitar World 2020. The evolution of distortion: how advances in gear paved the way for heavy music <https://www.guitarworld.com/features/the-evolution-of-distortion-how-advances-in-gear-paved-the-way-for-heavy-music> Viitattu 9.5.2024
- Herbst, Jan-Peter, Mynett, Mark 2022: What is "Heavy" in Metal? A Netnographic Analysis of Online Forums for Metal Musicians and Producers
- Hillier, Benjamin. (2020). Considering genre in metal music. 6. 5–26. https://intellectdiscover.com/content/journals/10.1386/mms_00002_1 Viitattu 7.5.2024
- <https://www.loudersound.com/features/from-crossover-to-metalcore-the-genesis-of-a-genre> Viitattu 23.4.2024
- Jason Miller 2021. The Journal of Aesthetics and Art Criticism, Volume 80, Issue 1, Winter 2022, Pages 70–82. <https://academic.oup.com/jaac/article/80/1/70/6439524#326053756> Viitattu 9.5.2024
- Loudersound 2015. From Crossover To Metalcore: The Genesis Of A Genre. Verkkojulkaisu.
- Loudersound 2022. Revenge of the freaks: the rise, fall and resurrection of nu metal. Verkkojulkaisu. Päivitetty 21.9.2022. <https://www.loudersound.com/features/revenge-of-the-freaks-how-nu-metal-took-over-the-world> Viitattu 22.4.2024.
- Masterclass 2021. Black Metal Music Guide: A Brief History of Black Metal <https://www.masterclass.com/articles/black-metal-music-guide>. Viitattu 8.5.2024.
- McCandless, Gregory, 2009. RHYTHM AND METER IN THE MUSIC OF DREAM THEATER, PhD Dissertation, The Florida State University College Of Music.
- McIver, Joel 2004. Metallica. Helsinki: Like. 8. Painos.
- Metal: A Headbanger's Journey 2005. Elokuva. Ohjaus Sam Dunn, Jessica Joy Wise, Scott McFayden.
- Metal Injection 2014. Beginnings: A Black Metal Primer 1980-1984. Verkkojulkaisu. [Phttps://metalinjection.net/black-metal-chronicles/black-metal-history-month/beginnings-a-black-metal-primer-1980-1984/2](https://metalinjection.net/black-metal-chronicles/black-metal-history-month/beginnings-a-black-metal-primer-1980-1984/2) Viitattu 8.5.2024
- Metal Injection 2024. History of Double Bass Drums: A Metal Injection Mini-Documentary. Youtube-videopalvelu <https://www.youtube.com/watch?v=1Mpb5adZQJA> Julkaistu 22.2.2024. Viitattu 12.5.2024.

Paul Davids 2019. Why ROCK music all SOUNDS THE SAME. Youtube-videopalvelu. <https://www.youtube.com/watch?v=eBXaKNAfmHw> Julkaistu 19.11.2019. Viitattu 11.5.2024.

Reverb 2018. Charlie Benante of Anthrax on Developing Thrash Drum Style | Reverb Interview. Video. Youtube-videopalvelu, julkaistu 24.1.2018. <https://www.youtube.com/watch?v=XaBdx6UeFeA> Viitattu 26.4.2024.

Scmp 2018. The origins of metal and how it found its place in the music industry. Verkkajulkaisu. Päivitetty 29.5.2018. <https://www.scmp.com/yp/discover/entertainment/music/article/3072431/origins-metal-and-how-it-found-its-place-music> Viitattu 2.5.2024

Wall, Mick 2003. Iron Maiden: Run To The Hills: The Authorized Biography. 3rd Edition. Kustannuspaikka tuntematon. Sanctuary Publishing Ltd.

Walser, Robert 1993. Running with the Devil: Power, Gender, and Madness in Heavy Metal Music. Wesleyan University Press

Walser, Robert. "Heavy metal". Encyclopedia Britannica, 9 Mar. 2024, <https://www.britannica.com/art/heavy-metal-music>. Viitattu 30.4.2024.